

Vayishlach וַיִּשְׁלַח *And he sent*

Bereshith/Genesis 32:3(4) - 36:43

In Jacob's life, we encounter both tragedies and triumphs. Both are necessary for him to be able to take 12 sons with distinct personalities and separate goals and mold them into the fledgling nation of Israel. There never seems to be a let-up in the challenges and dangers that face them. All of their experiences will teach them the importance of constantly clinging to the promise that He will never leave them nor forsake them.

Bereshith 28:15 “Behold, I am with you and will keep you wherever you go, and will bring you back to this land; for I will not leave you until I have done what I have spoken to you.”

Devarim/Deuteronomy 31:8 “And יהוה (Yahweh), He is the one who goes before you. He will be with you, He will not leave you nor forsake you; do not fear nor be dismayed.”

Matthew 28:20 “teaching them to observe all things that I have commanded you; and lo, I am with you always, even to the end of the age.” Amen.

The events of the life of Jacob stare us in the face as if we are looking in a mirror. Why? Because they chart our own course in life as well. We also must have faith and the will to persevere while we are being restored to a proper relationship with the Father. Jeremiah equates this future time of “Jacob's Trouble” with the restoration of His people, Israel:

Jeremiah 30:1 *The word that came to Jeremiah from יהוה, saying, 2 “Thus speaks יהוה Elohim of Israel, saying: ‘Write in a book for yourself all the words that I have spoken to you. 3 ‘For behold, the days are coming,’ says יהוה, ‘that I will bring back from captivity My people Israel and Judah,’ says יהוה. ‘And I will cause them to return to the land that I gave to their fathers, and they shall possess it.’ “ 4 Now these are the words that יהוה spoke concerning Israel and Judah. 5 “For thus says יהוה: ‘We have heard a voice of trembling, Of fear, and not of peace. 6 Ask now, and see, Whether a man is ever in labor with child? So why do I see every man with his hands on his loins Like a woman in labor, And all faces turned pale? 7 Alas! For that day is great, So that none is like it; And it is the time of Jacob's trouble, But he shall be saved out of it.”*

The first verse of our Torah reading gives us clues that we are returning to the subject of the selling of the birthright:

Vayishlach וַיִּשְׁלַח *En hij zond*

Bereshith/Genesis 32:3(4) - 36:43

In het leven van Jacob komen wij zowel tragedies als triumfen tegen. Beide zijn noodzakelijk voor hem om in staat te zijn 12 zonen met verschillende persoonlijkheden en doelstellingen te krijgen en hen te vormen tot de opkomende natie Israël. Er lijkt geen ophouden aan de uitdagingen en gevaren die op hen afkomen. Elk van hun ervaringen zal hen het belang leren om zich voortdurend aan de belofte vast te klampen dat Hij hen nooit zal verlaten of in de steek laten.

Bereshith 28:15 *Zie, Ik ben met u en zal u bewaren waar u gaat, en zal u terug naar dit land brengen; want Ik zal u niet verlaten tot Ik heb gedaan wat Ik tot u heb gesproken.*

Devarim/Deuteronomy 31:8 *En יהוה (Yahweh), Hij is de Ene die vóór u gaat. Hij zal met u zijn, Hij zal u noch verlaten noch verzaken; wees niet bevreesd noch met wanhoop vervuld.*

Mat. 28:20 *hen aan het onderwijzen om alle dingen waar te nemen dat Ik u heb bevolen; en ziet, Ik ben altijd met u, zelfs tot het eind van het tijdperk.* Amen.

De gebeurtenissen in het leven van Jacob staren ons aan alsof wij in een spiegel kijken. Waarom? Omdat zij ook onze eigen levenskoers in kaart brengen. Wij moeten ook geloof hebben en de wil om te volharden terwijl wij in een juiste relatie met de Vader worden gebracht. Jeremiah vergelijkt deze toekomstige tijd van “Jacobs Benaauwdheid” met het herstel van Zijn volk, Israël:

Jer. 30:1 *Het woord dat van יהוה tot Jeremiah kwam, zeggend: 2 Zo spreekt יהוה Elohim van Israël, zeggend: ‘Schrijf voor uzelf in een boek alle woorden die Ik tot u heb gesproken. 3 Want zie, de dagen zijn komend,’ zegt יהוה, ‘dat Ik vanuit gevangenschap Mijn volk Israël en Judah zal terugbrengen,’ zegt hwhy. ‘En Ik zal hen naar het land dat Ik aan hun vaders gaf, doen terugkeren, en zij zullen het bezitten.’ 4 Nu zijn dit de woorden die יהוה sprak betreffende Israël en Judah. 5 Want zo zegt יהוה: ‘Wij hebben een stem van beven gehoord, van vrees, en niet van vrede. 6 Vraag nu, en zie, of een man ooit in barensnood van een kind is? Dus waarom zie ik de elke man met zijn handen op zijn lenden zoals een vrouw in barensnood, en alle gezichten bleek worden? 7 Helaas! Want die dag is groot, zodat niets als die is; en het is de tijd van benaauwdheid voor Jacob, maar hij zal daaruit worden gered.”*

Het eerste vers van onze Thoralezing geeft ons aanwijzingen die wij op het onderwerp van het verkopen van het eerstgeboorterecht terugkomen:

Bereshith 32:3 Then Jacob sent messengers before him to Esau his brother in the land of Seir (שַׁעִיר), the field (שָׂדֶה) of Edom (אֶדוֹם).

- **Seir** – (שַׁעִיר) means “shaggy” or “hairy” and refers back to Esau’s appearance upon birth (Bereshith 25:25)
- **Field** – (sadeh - שָׂדֶה) Esau was described as a “man of the field” (Bereshith 25:27) and Isaac sent Esau out to the “field” to get venison (Bereshith 27:3)
- **Edom** – (אֶדוֹם) means “red” and brings to mind the “red, red” stew (הַאֲדָמָה הַאֲדָמָה) that Jacob used to purchase the birthright (Bereshith 25:30-32)

Jacob is fearful of a confrontation with his brother and confesses that fear to the Almighty in a plea for deliverance:

Bereshith 32:9 Then Jacob said, “O Elohim of my father Abraham and Elohim of my father Isaac, יהוה who said to me, ‘Return to your country and to your family, and I will deal well with you’: 10 “I am not worthy of the least of all the mercies and of all the truth which You have shown Your servant; for I crossed over this Jordan with my staff, and now I have become two companies. 11 “Deliver me, I pray, from the hand of my brother, from the hand of Esau; for I fear him, lest he come and attack me and the mother with the children.”

Over 20 years ago, Jacob deceived his brother. As a result, Esau had expressed his intent to kill him. Jacob had fled the scene of disloyalty and gone to the country of his mother. There he met his match in deceit in the person of Laban. Many of the lessons that Jacob learned in Haran came as a result of being the victim of Laban’s deceit. After physically and emotionally separating from Laban, Jacob is now forced to face his fear of Esau.

Jacob hears that Esau is coming to meet him with a force of 400 men. He is understandably afraid and according to the sages, proceeds with three tactics:

1. Diplomacy – he prepares lavish gifts of herds and flocks (Bereshith 32:13-15)
2. Prayer – (Bereshith 32:11)
3. Readiness for war – divides his household into two camps so at least one would survive (Bereshith 32:7-8)

Before the meeting occurs, however, Jacob finds himself in a wrestling match. Of course the age old question is – who is Jacob wrestling with? Our first clue from the Torah is that he wrestled with an “ish” (אִישׁ), i.e., a “man”:

Bereshith 32:24 Then Jacob was left alone; and a man (אִישׁ) wrestled with him until the breaking of day.

A few verses later, it implies that the “man” is divine:

Bereshith 32:3 Toen stuurde Jacob boodschappers vóór hem naar Esau zijn broer in het land van Seir (שַׁעִיר), het veld (שָׂדֶה) van Edom (אֶדוֹם).

- **Seir** - (שַׁעִיר) betekent “ruig” of “harig” en verwijst terug naar het voorkomen van Esau bij de geboorte (Bereshith 25:25)
- **Veld** - (sadeh - שָׂדֶה) Esau werd beschreven als een “man van het veld” (Bereshith 25:27) en Isaac stuurde Esau naar het “veld” voor wildbraad (Bereshith 27:3)
- **Edom** - (אֶדוֹם) betekent “rood” en brengt de “rode, rode” hutspot (הַאֲדָמָה הַאֲדָמָה) in gedachten die Jacob gebruikte om het eerstgeboorterecht te kopen (Bereshith 25:30-32)

Jacob is bang voor een confrontatie met zijn broer en bekent die vrees aan Almachtige in een pleidooi voor bevrijding:

Bereshith 32:9 Toen zei Jacob: “O Elohim van mijn vader Abraham en Elohim van mijn vader Isaac, יהוה die tot me zei: ‘Keer terug naar uw land en aan uw familie, en Ik zal u goed behandelen’; 10 ik ben de minste van alle genades en van alle waarheden die U Uw knecht hebt getoond, niet waardig; want ik stak deze Jordaan over met mijn staf, en nu ben ik twee gezelschappen geworden. 11 Bevrijdt me, bid ik, uit de hand van mijn broer, uit de hand van Esau; want ik vrees hem, opdat hij niet komt en mij en de moeder met de kinderen aanvalt.”

Meer dan 20 jaar geleden, bedroog Jacob zijn broer. Daarom had Esau zijn bedoeling geuit om hem te doden. Jacob had de scène van niet-gebondenheid ontvlucht en naar het land van zijn moeder gegaan. Daar ontmoette hij zijn gelijke in misleiding in de persoon van Laban. Veel van de lessen die Jacob in Haran leerde waren een gevolg van het slachtoffer zijn van Labans misleiding. Na fysiek en emotioneel van Laban te scheiding, wordt Jacob nu gedwongen om zijn vrees voor Esau onder ogen te zien.

Jacob hoort dat Esau met een macht van 400 man komt om hem te ontmoeten. Hij is begrijpelijk bang en gaat volgens de wijzen, met drie tactieken verder:

1. Diplomatie - hij bereidt overvloedige giften voor van kudden en vee (Bereshith 32:13-15)
2. Gebed - (Bereshith 32:11)
3. Bereidheid tot strijd - verdeelt zijn huishouden in twee kampen opdat minstens zou overleven (Bereshith 32:7-8)

Alvorens de ontmoeting plaatsvindt, bevindt Jacob zich echter in een worstelpartij. Natuurlijk is de eeuwenoude vraag – met wie is Jacob aan het worstelen? Onze eerste aanwijzing van de Thora is dat hij met een “ish” (אִישׁ), d.w.z. een “man” worstelde:

Bereshith 32:24 Toen werd Jacob alleen achtergelaten; en een man (אִישׁ) worstelde met hem tot het aanbreken van de dag.

Een paar verzen later, houdt het in dat de “man” goddelijk is:

Bereshith 32:30 And Jacob called the name of the place Peniel: “For I have seen Elohim faceto face, and my life is preserved.”

This is not the first time that Jacob has found himself wrestling. His mother was first aware of the brothers wrestling in her womb:

Bereshith 25:21 ... Rebekah his wife conceived. 22 But the children struggled together within her...

Jacob also wrestled for years with his father-in-law, Laban. After 20 years he was able to part from him as an overcomer, with both his family and his possessions intact.

Our parasha tells us that Jacob is alone (32:24). Yet, in the dark, he is wrestling with a man. Could Jacob be wrestling with himself? Jacob wronged his brother and felt guilt which gave birth to fear. Thus we could say that Jacob's fleshly nature (ish – man) is wrestling with the Spirit within him.

Now sin's desire is always to have mastery over our flesh, as pictured by Elohim's warning to Cain:

Bereshith 4:7 “If you do well, will you not be accepted? And if you do not do well, sin lies at the door. And its desire is for you, but you should rule over it.”

As we know, Cain did not master his sin. He ended up killing his brother, Abel, and being exiled from his family. Now it is Jacob's turn to finally master his sin from 20 years ago. We see him do this by confession through his name:

Bereshith 32:27 So He said to him, “What is your name?” He said, “Jacob.”

One of the meanings of Jacob's name (יַעֲקֹב) is “he will deceive”. By speaking his name, he is accepting the truth about who he really is. He answers, “I am a deceiver. I deceived my brother and took his birthright by selling him a bowl of lentil soup. I deceived our father and stole my brother's blessing.” This confession is the turning point of victory for Jacob.

The result of Jacob's confession is a name change from “deceiver” to “the straight of El”:

יָשָׁר (yashar) means straight + אֱלֹהִים (El) = יִשְׂרָאֵל Israel

The verse tells us that Jacob has prevailed in his spiritual and fleshly struggle against deception:

Bereshith 32:28 And He said, “Your name shall no longer be called Jacob, but Israel (יִשְׂרָאֵל);

Bereshith 32:30 En Jacob noemde de naam van de plaats Peniel: “Want ik heb Elohim van aangezicht tot aangezicht gezien, en mijn leven is bewaard.”

Dit is niet de eerste keer dat Jacob heeft geworsteld. Zijn moeder was zich het eerst bewust van de broers worstelend in haar schoot:

Bereshith 25:21 ... Rebekah zijn vrouw werd zwanger. 22 Maar de kinderen worstelden samen in haar...

Jacob worstelde ook jarenlang met zijn schoonvader, Laban. Na 20 jaar was hij in staat om als een overwinnaar bij hem weg te gaan, met behoud van zowel zijn familie als zijn bezit.

Onze parasha vertelt ons dat Jacob alleen is (32:24). Maar toch worstelt hij in de duisternis met een man. Zou Jacob met zichzelf kunnen worstelen? Jacob schaadde zijn broer en voelde schuld die hem deed vrezen. Zo zouden wij kunnen zeggen dat de vleselijke natuur van Jacob (ish - man) met de Geest binnenin hem worstelt.

Nu is de wens van de zonde altijd om over ons vlees meesterschap te hebben, zoals door de waarschuwing van Elohim aan Cain wordt afgeschilderd:

Bereshith 4:7 Zult u niet aanvaard worden als u goed doet? En als u niet goed doet, ligt de zonde bij de deur. En zijn verlangen gaat naar u, maar u zou er over moeten regeren.

Zoals wij weten, heerste Cain niet over zijn zonde. Uiteindelijk dode hij zijn broer, Abel, en wordt van zijn familie verbannen. Nu is het de beurt aan Jacob om uiteindelijk over zijn zonde van 20 jaar geleden te heersen. Wij zien hem dit door belijdenis via zijn naam doen:

Bereshith 32:27 Dus zei Hij tot hem: “Wat is uw naam?” Hij zei: “Jacob.”

Eén van de betekenissen van de naam Jacob (יַעֲקֹב) is “hij zal bedriegen”. Door zijn naam uit te spreken, aanvaardt hij de waarheid over wie hij werkelijk is. Hij antwoordt: “Ik ben een bedrieger. Ik bedroog mijn broer en nam zijn eerstgeboorterecht door hem een kom linzesoep te verkopen. Ik bedroog onze vader en stal de zegen van mijn broer.” Deze bekentenis is voor Jacob het keerpunt van overwinning.

Het resultaat van Jacobs bekentenis is een naamverandering van “bedrieger” in “de eerlijke van El”:

יָשָׁר (yashar) betekent eerlijk + אֱלֹהִים (El) = יִשְׂרָאֵל Israel

Het vers vertelt ons dat Jacob daar in zijn geestelijke en vleselijke strijd tegen teleurstelling heeft geheerst:

Bereshith 32:28 En Hij zei: “Uw naam zal niet langer Jacob genoemd worden, maar Israël

for you have striven with Elohim and with men, and have prevailed.”

The wrestling match has prepared Jacob for his actual encounter with Esau. When the brothers meet, all of Jacob's fears appear to be unfounded. There is nothing in Esau's behavior that speaks of anger, revenge, or hatred:

Bereshith 33:4 *But Esau ran to meet him, and embraced him, and fell on his neck and kissed him, and they wept.*

Whether Esau was being genuine or not is not the focus of this study. Far more interesting is Jacob's behavior and his words during their encounter:

Bereshith 33:3 ... and (Jacob) bowed himself to the ground seven times, until he came near to his brother.

Jacob bows seven times, fully prostrating himself to the ground, and this is followed by his wives and their children also bowing before Esau. Next we are told that four times, Jacob will call Esau, “my adonai” (33:8,13,14,15). Twice he will call himself “Esau's servant” (33:5,14). What's up with this apparent reversal of Jacob's blessing (*Bereshith 27:29 – be master over your brothers and may your mother's sons bow down to you*), and can we connect these details with the wrestling match of the night before?

A logical conclusion after the wrestling match would be that Jacob was now in a position to overcome whatever situation he may be in with his brother, Esau. Why then, do we not see him asserting the authority he was given over his brother? Are we disappointed that we are not seeing a “new and confident” Jacob? Then to top it all off, catch this exchange of words when Jacob is presenting Esau with the gifts he has prepared for him:

Bereshith 33:8 *Then Esau said, “What do you mean by all this company which I met?” And he said, “These are to find favor in the sight of my adonai.” 9 But Esau said, “I have enough, my brother; keep what you have for yourself.” 10 And Jacob said, “No, please, if I have now found favor in your sight, then receive my present (mincha - מִנְחָה) from my hand, inasmuch as I have seen your face as though I had seen the face of Elohim, and you were pleased with me. 11 “Please, take my blessing (bracha - בְּרָכָה) that is brought to you, because Elohim has dealt graciously with me, and because I have enough.” So he urged him, and he took it.*

Whoa! There's a subtle change here, and I don't want you to miss it. Jacob suddenly goes from asking Esau to accept his present (mentioned 5 times in the story as a mincha - מִנְחָה), to asking him to take “his blessing” (bracha - בְּרָכָה)! There are other strange things being said here.

(יִשְׂרָאֵל); want u hebt tegen Elohim en tegen mensen gestreden, en hebt gezegeviert.”

De worstelpartij heeft Jacob voorbereid op zijn eigenlijke ontmoeting met Esau. Wanneer de broers elkaar tegenkomen, lijkt elke van vrees van Jacob ongegrond te zijn. Er is niets in Esau's gedrag dat van woede, wraak, of haat spreekt:

Bereshith 33:4 *Maar Esau liep om hem te ontmoeten, en omhelsde hem, en viel hem om de hals en kuste hem, en zij huilden.*

Of Esau wel of niet oprecht was, is niet de bedoeling van deze studie. Veel belangrijker is het gedrag Jacob en zijn woorden tijdens hun ontmoeting:

Bereshith 33:3 ... en (Jacob) boog zich zeven keer naar de grond, totdat hij bij zijn broer kwam..

Jacob buigt zeven keer, zichzelf volledig ter aarde werpend, en dit wordt door zijn vrouwen en hun kinderen opgevolgd die ook vóór Esau buigen. Daarna wordt ons verteld dat Jacob Esau vier keer, “mijn adonai” zal toeroepen, (33:8,13,14,15). Tweemaal zal hij zich “Esau s knecht” noemen (33:5,14). Wat is er aan de hand met deze ogenschijnlijke omkering van Jacobs zegen (*Bereshith 27:29 – wees meester over uw broers en moge de zonen van uw moeder voor u neerbuigen*), en kunnen wij deze details in verband brengen met het worstelen van de avond voordien?

Een logische conclusie na de worstelpartij zou kunnen zijn dat Jacob nu bij macht was om eender welke situatie te beheersen waarin hij met zijn broer Esau kan komen. Waarom zien wij hem dan niet opkomen voor het gezag over zijn broer dat hem gegeven was? Zijn wij teleurgesteld dat wij niet een “nieuwe en zelfzekere” Jacob zien? Om dit alles te bekronen, pak dan deze uitwisseling van woorden wanneer Jacob Esau de giften geeft die hij voor hem had bereid:

Bereshith 33:8 *Toen zei Esau: “Wat bedoelt u met heel dat gezelschap dat ik tegenkom? En hij zei: “Deze zijn om gunst in de ogen van mijn adonai te vinden.” 9 Maar Esau zei: “Ik heb genoeg, mijn broer; houd wat u hebt voor uzelf.” 10 En Jacob zei: “Neen alstublieft, als ik nu gunst in uw ogen heb gevonden, aanvaard dan mijn geschenk (mincha - מִנְחָה) uit mijn hand, aangezien ik uw aangezicht heb gezien alsof ik het aangezicht van Elohim had gezien, en u in mij welgevallen had. 11 Alstublieft, neem mijn zegen (bracha - בְּרָכָה) die aan u wordt gebracht, omdat Elohim mij goedgunstig gehandeld heeft, en omdat ik genoeg heb.” Zo spoorde hij hem aan, en hij nam het.*

Whoa! Er is hier een subtiele verandering, en ik wil niet dat u het mist. Na Esau te vragen om zijn geschenk aan te nemen (5 keer in het verhaal vermeld als een mincha - מִנְחָה), gaat Jacob plotseling over naar hem te vragen “zijn zegen” (bracha - בְּרָכָה) te nemen! Er worden hier nog andere rare dingen

Why would seeing Esau be “as though I had seen the face of Elohim”?

Whether you’ve noticed or not, the word “face” and its many Hebrew variants have made many appearances in our parasha. Here are a few:

Bereshith 32:30 *And Jacob called the name of the place Peniel (face of El - פְּנוֹאֵל): “For I have seen Elohim face (panim - פָּנִים) to face (panim - פָּנִים), and my life is preserved.”*

Bereshith 32:20 *“and also say, ‘Behold, your servant Jacob is behind us.’ “For he said, “I will appease (cover the anger from his face - פָּנָיו אֶכְפֹּרָה) him with the present that goes before me (before my face - לִפְנֵי), and afterward I will see his face (פָּנָיו); perhaps he will accept me (lift up my face - יִשָּׂא פָנַי).”*

Rabbi Jonathan Sacks writes that the clue to this “faces” drama is in the word “blessing” (33:11). From our study a couple of weeks ago in Toldot, let’s remind ourselves of what the blessing (bracha - בְּרָכָה) was that Jacob stole when he became an imposter of his brother:

Bereshith 27:28 *Therefore may Elohim give you Of the dew of heaven, Of the fatness of the earth, And plenty of grain and wine. 29 Let peoples serve you, And nations bow down to you. Be master over your brothers, And let your mother’s sons bow down to you...*

Rabbi Sacks teaches that this blessing is about wealth and power. Also do you remember from Toldot when we differentiated between the covenantal blessing of the birthright (bechira - בְּכִרָה) and a father’s blessing (bracha - בְּרָכָה) which was a prophecy for personal destiny? Jacob’s stolen blessing was a (bracha - בְּרָכָה). The birthright blessing, the (bechira - בְּכִרָה) was given to Jacob before he left for Haran:

Bereshith 28:3 *“May El Shaddai bless you, And make you fruitful and multiply you, That you may be an assembly of peoples; 4 And give you the blessing of Abraham, To you and your descendants with you, That you may inherit the land In which you are a stranger, Which Elohim gave to Abraham.”*

This second blessing given to Jacob is the covenantal blessing which was first given to Abraham. It focuses on descendents and the land. It has nothing to do with WEALTH OR POWER. יהוה never promised Abraham “the dew of heaven” or the “fatness of the earth” (27:28).

Now, Rabbi Sacks also points out another significant fact. We know that at the time of the blessings, Isaac was blind. This is the only reason why Jacob was able to pull

gezegd. Waarom wordt van Esau zien gezegd “alsof ik het aangezicht van Elohim had gezien”?

Of je het hebt opgemerkt of niet, het Woord “aangezicht” en zijn vele Hebreeuwse varianten hebben vele verschijningsvormen in onze parasha. Hier zijn er enkele:

Bereshith 32:30 *En Jacob noemde de naam van van de plaats Peniel (aangezicht van El - פְּנוֹאֵל): “Want ik heb ik Elohim gezien van aangezicht (panim - פָּנִים) tot aangezicht (panim - פָּנִים), en mijn leven is bewaard.”*

Bereshith 32:20 *“en zeg ook: ‘Zie, uw knecht Jacob is achter ons.’ Want hij zei: “Ik zal kalmeren (de woede van zijn fase bedekken - פָּנָיו אֶכְפֹּרָה) hem met het geschenk dat vóór me uitgaat (vóór mijn aangezicht - לִפְנֵי), en daarna zal ik zijn aangezicht (פָּנָיו) zien; misschien zal hij me accepteren (mijn aangezicht opheffen - יִשָּׂא פָנַי).”*

Rabbin Jonathan Sacks schrijft dat de sleutel tot dit “aangezicht” drama in het Woord “zegen” ligt (33:11). Van onze studie van enkele weken geleden in Toldot, laten we even terugdenken aan wat de zegen (bracha - בְּרָכָה) was die Jacob stal toen hij een oplichter van zijn broer werd:

Bereshith 27:28 *Daarom moge Elohim u van de dauw van hemel geven, van de vetheid van de aarde, en overvloed aan graan en wijn. 29 Laat volkeren u dienen, en naties voor u neerbuigen. Wees meester over uw broers, en laat de zonen van uw moeder voor u neerbuigen ...*

Rabbin Sacks onderwijst dat deze zegen over rijkdom en macht gaat. Herinnert u zich ook van Toldot toen wij de verbondszegen van het eerstgeboorterecht (bechira - בְּכִרָה) onderscheidde van een vaderlijke zegen (bracha - בְּרָכָה) die een profetie voor persoonlijke bestemming was? Jacobs gestolen zegen was een (bracha - בְּרָכָה). De eerstgeboorterecht zegen, de (bechira - בְּכִרָה) werd aan Jacob gegeven vóór hij naar Haran vertrok:

Bereshith 28:3 *“Moge El Shaddai u zegenen, en u vruchtbaar maken en u vermenigvuldigen, opdat u een vergadering van volkeren kunt zijn; 4 en u de zegen van Abraham geven, aan u en uw nakomelingen met u, opdat u het land moge beërven waarin u een vreemdeling bent, dat Elohim aan Abraham gaf.”*

Deze tweede zegen aan Jacob gegeven is de verbondszegen die eerst aan Abraham werd gegeven. Die is gericht op nakomelingen en het land. Het heeft niets te maken met RIJKDOM OF MACHT. יהוה beloofde aan Abraham nooit de “dauw van hemel” of de “vetheid van de aarde” (27: 28).

Nu wijst Rabijn Sacks ook op een ander significant feit. Wij weten dat ten tijde van de zegen, Isaac was blind. Dit is de enige reden waarom Jacob in staat was om de imitatie klaar te

off the impersonation. Because he could not see, Isaac was forced to trust his other senses: he “tasted” the food, he “touched” Jacob’s hands, he “smelled” his clothes. He also “heard” his voice which he said “sounds like the voice of Jacob”, and then replied that the hands “are the hands of Esau.” Therefore, after some doubt, Isaac trusted his other senses over that of what he “heard” (shema) and gives Jacob the blessing (bracha - בְּרַכָּה). Now remember all of this has happened because “he cannot see Jacob’s face”.

The sages teach that each of the patriarchs were role models for us to learn how to handle challenges. From Abraham we learn the strength of conviction and how to stand apart in an ungodly culture. Isaac was the picture of sacrifice and as believers, we also must identify with the sacrifice of our Messiah. And now Jacob becomes our role model of learning our identity. Micah speaks of what will be given to Jacob:

Micah 7:20 You will give truth to Jacob ...

“Truth” is what Jacob wrestled for. It was a “truth” about identity. Jacob needed to come “face to face” with that reality. He needed to look in a mirror. James (Ya’acov/Jacob) says the “mirror” is the Torah, the “perfect law of liberty”. Yeshua is the “Word made flesh” and thus by reading יהוה’s Torah (instructions), we can see “His face”, and we can see ourselves in the mirror as well:

James 1:22 But be doers of the word, and not hearers only, deceiving yourselves. 23 For if anyone is a hearer of the word and not a doer, he is like a man observing his natural face in a mirror; 24 for he observes himself, goes away, and immediately forgets what kind of man he was. 25 But he who looks into the perfect Torah of liberty and continues in it, and is not a forgetful hearer but a doer of the work, this one will be blessed in what he does.

In his wrestling, Jacob came “face to face” (like looking in a mirror) with this Torah of liberty, whom we know as Yeshua the Messiah. He came away from it with a new identity reflected in his new name. He also received a blessing of destiny.

Now I hope that you can begin to understand Jacob’s reasoning behind his actions when he met up with Esau in our parasha. He was attempting to give back the blessing (bracha - בְּרַכָּה) he had taken from Esau 20 years prior. Not the birthright blessing (bechira - בְּכֻרָה) which was rightfully his, but the blessing (bracha - בְּרַכָּה) which he had deceitfully stolen. The herds and flocks he set apart for Esau represented wealth (dew of heaven and the richness of the earth). The 7-fold bowing, calling Esau “my adonai”, and himself “your servant” represented the hand-over of power (be master over your brethren and let your mother’s

spelen. Omdat hij niet kon zien, werd Isaac gedwongen om op zijn anderen zintuigen te vertrouwen: hij “proefde” het voedsel, hij “voelde aan” Jacobs handen, hij “rook aan” zijn kleren. Hij “luisterde” ook naar zijn stem waarvan hij zei “te klinken zoals de stem van Jacob”, en toen antwoordde dat de handen “de handen van Esau waren”. Daarom na wat twijfel, vertrouwde Isaac zijn andere zintuigen over datgene wat hij “hoorde” (shema) en geeft Jacob de zegen (bracha - בְּרַכָּה). Bedenk nu dat dit alles gebeurde omdat “Jacobs aangezicht niet kan zien”.

De wijzen onderwijzen dat elk van de aartsvaders rolmodellen voor ons waren om te leren hoe met uitdagingen om te gaan. Van Abraham leren wij de sterkte van overtuiging en hoe afzijdig te blijven in een ongodelijke cultuur. Isaac was het beeld van offer en als gelovigen, moeten ons wij ook met het offer van onze Messiah identificeren. En nu wordt Jacob ons rolmodel van onze identiteit te leren. Micah spreekt van wat aan Jacob zal worden gegeven:

Micah 7:20 U zult waarheid aan Jacob geven ...

Het is “waarheid” waar Jacob voor worstelde. Het was een “waarheid” over identiteit. Jacob had nodig “oog in oog” met die werkelijkheid te komen staan. Hij moest nodig in een spiegel kijken. Jakobus (Ya’acov/Jacob) zegt dat de “spiegel” de Thora is, de “perfecte wet van vrijheid”. Yeshua is het “vleesgemaakte Woord” en dus door יהוה’s Thora (instructies) te lezen, kunnen wij zien “Zijn gezicht”, en kunnen wij eveneens onszelf in de spiegel zien:

Jak. 1:22 Maar zijt doeners van het Woord, en niet slechts toehoorders die uzelf bedriegt. 23 Want als iemand een toehoorder van het Woord is en geen doener, is ie als aan de mens die zijn natuurlijke gezicht in spiegel waarneemt; 24 want hij opserveert zichzelf, gaat weg en vergeet meteen welk soort mens ie was. 25 Maar wie in de perfecte Thora van vrijheid kijkt en daarin verder gaat, en niet een vergeetachtig toehoorder is maar aan doener van het werk, die zal gezegend worden in wat ie doet.

Bij zijn worstelen, kwam Jacob “oog in oog” (zoals in een spiegel kijken) met deze Thora van vrijheid te staan, die wij als Yeshua Messiah kennen. Daar kwam hij vandaan met een nieuwe identiteit die in zijn nieuwe naam wordt weerspiegeld. Hij ontving ook een zegen van bestemming.

Nu hoop ik dat u Jacobs redenering achter zijn daden begint te begrijpen toen hij daar op Esau stootte in onze parasha. Daar probeerde hij om de zegen (bracha - בְּרַכָּה) terug te geven die hij 20 jaar eerder van Esau had genomen. Niet de eerstgeboorterecht zegen (bechira - בְּכֻרָה) welke terecht van hem was, maar de zegen (bracha - בְּרַכָּה) die hij bedrieglijk had gestolen. De kudde en het vee die hij voor Esau afzonderde vertegenwoordigden rijkdom (dauw van de hemel en de rijkdom van de aarde). De 7-voudige buiging, Esau “mijn adonai” noemend en zichzelf “uw knecht”, vertegenwoordigt de machtoverdracht (wees meester over uw broeders en laat

sons bow down to you). Jacob understood that the sustenance of the Almighty was sufficient and wanted to make things right with Esau. He expresses his newly found truth in these words to his brother:

Bereshith 33:11 *“Please, take my blessing (bracha - בְּרָכָה) that is brought to you, because Elohim has dealt graciously with me, and because I have all (kol - כֹּל).” So he urged him, and he took it.*

Jacob understands that he is complete in all (kol - כֹּל) he has. He wants Esau to take not only the gift of his animals, but the blessing (bracha - בְּרָכָה) that was never meant for him. In order to “have it all”, he must “give away”. These are the “truths” that Jacob learned in the wrestling match.

The wrestling match was the birth of “Israel”. Jacob learned that his “wealth” and “power” came not from the earth, but from the One who transcends this earth. Jacob struggled and prevailed to gain this “truth”; and in the same way, we also must strive to be “overcomers”. Like Jacob, we must learn that no matter what the odds are, no matter how much it hurts, we cannot let go of the “man” that has so much power in our lives. Yeshua “overcame” the world, and through faith, we can follow in His footsteps:

John 16:33 *“These things I have spoken to you, that in Me you may have peace. In the world you will have tribulation; but be of good cheer, I have overcome the world.”*

1 John 5:4 *For everyone born of Adonai overcomes the world. And this is the victory that has overcome the world — our faith.*

There’s even a special position promised to those who “overcome”:

Revelation 3:12 *“He who overcomes, I will make him a pillar in the temple of My Adonai...21 “To him who overcomes I will grant to sit with Me on My throne, as I also overcame and sat down with My Father on His throne.*

We all long to see “His face”. In fact the last chapter of the Bible gives us a picture of eternity when we will see the “face” of the Almighty and “His Name” will be written on our foreheads:

Revelation 22:4 *They shall see His face, and His name shall be on their foreheads.*

There is a very disturbing incident in our parasha this week concerning Jacob’s daughter Dinah. I am going to pass on to you many of the insights of Rav Ammon Bazak from his commentary on Vayishlach. Rav Bazak makes a comparison between the episode at Shechem and the city commanded to be destroyed in Devarim (Deuteronomy):

uw de zonen van moeder voor u neerbuigen). Jacob begreep dat het voedsel van de Almachtige volstond en wilde de dingen met Esau in orde maken. Hij drukt zijn onlangs gevonden waarheid in deze woorden aan uit aan broer:

Bereshith 33:11 *“Neem alstublieft mijn zegen (bracha - בְּרָכָה) die aan u wordt gebracht, omdat Elohim me gunstig heeft behandeld, en omdat ik alles (kol - כֹּל) heb.” Dus spoorde hij hem aan, en hij nam het.*

Jacob begrijpt dat hij volledig is met alles (kol - כֹּל) dat hij heeft. Hij wil dat Esau niet alleen de gift van zijn dieren aanneemt, maar de zegen (bracha - בְּרָכָה) die nooit voor hem was bedoeld. Om “alles te hebben”, moet hij “weggeven”. Deze zijn de “waarheden” die Jacob in het worstelen leerde.

Het worstelen was de geboorte van “Israël”. Jacob leerde dat zijn “rijkdom” en “macht” niet van de aarde kwam, maar van de Ene die deze aarde overtreft. Jacob worstelde en overwon om deze “waarheid” te bereiken; en op de zelfde manier moeten wij ook streven om “overwinnaars” te zijn. Zoals Jacob moeten wij leren dat, wat ook de kansen zijn, los van hoeveel pijn het doet, wij de “man” niet kunnen laten gaan die zoveel macht in ons leven heeft. Yeshua “overwon” de wereld, en door geloof kunnen wij in Zijn voetstappen volgen:

Joh. 16:33 *“Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat in Mij u vrede kunt hebben. In de wereld zult u verdrukking hebben; maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen.”*

1 Joh. 5:4 *Want iedereen die uit Adonai geboren is overwint de wereld. En dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft — ons geloof.*

Er wordt zelfs een speciale positie beloofd aan hen die “overwinnen”:

Opb. 3:12 *Hij die overwint, Ik zal hem een pijler maken in de tempel van Mijn Adonai... 21 Aan hem die overwint zal Ik verlenen om met Mij op Mijn troon te zitten, zoals Ik ook overwon en met Mijn Vader op Zijn troon neerzat.*

Wij allen verlangen om “Zijn aangezicht” te zien. In feite geeft het laatste hoofdstuk van de Bijbel ons een beeld van de eeuwigheid wanneer wij het “aangezicht” van de Almachtige zullen zien en “Zijn Naam” op onze voorhoofden zal zijn geschreven:

Opb. 22:4 *Zij zullen Zijn aangezicht zien, en Zijn naam zal op hun voorhoofden zijn.*

Er is deze week in onze parasha een zeer storend voorval betreffende Jacobs dochter Dinah. I ga aan u veel van de inzichten van Rav Ammon Bazak doorgeven vanuit zijn commentaar op Vayishlach. Rav Bazak maakt aan vergelijking tussen de episode in Shechem en de stad die in Devarim (Deuteronomy) wordt bevolen om te vernietigen:

Devarim 13:12 “ If you hear someone in one of your cities, which יהוה your Elohim gives you to dwell in, saying, 13 ‘Corrupt men have gone out from among you and enticed the inhabitants of their city, saying, “Let us go and serve other gods” ‘ — which you have not known — 14 “then you shall inquire, search out, and ask diligently. And if it is indeed true and certain that such an abomination was committed among you, 15 “you shall surely strike the inhabitants of that city with the edge of the sword — utterly destroying it, all that is in it and its livestock, with the edge of the sword. 16 “And you shall gather all its plunder into the middle of the street, and completely burn with fire the city and all its plunder, for יהוה your Elohim. It shall be a heap forever; it shall not be built again. 17 “So none of the accursed things shall remain in your hand, that יהוה may turn from the fierceness of His anger and show you mercy, have compassion on you and multiply you, just as He swore to your fathers, 18 “because you have listened to the voice of יהוה your Elohim, to keep all His commandments which I command you today, to do what is right in the eyes of יהוה your Elohim.

Devarim 13:12 Als u in één van uw steden die יהוה uw Elohim u geeft om in te verblijven, iemand hoort, zeggend: 13 ‘Corrupte mensen zijn van u uitgegaan en hebben de inwoners van hun stad verleid zeggend: “Laat ons gaan en andere goden dienen” — welke u niet hebt gekend — 14 “dan zult u onderzoeken, uitzoeken en vol overgave vragen. En als het inderdaad waar en zeker is dat zulk een walging onder u werd begaan, 15 zult u zeker de inwoners van die stad met het scherp van het zwaard slaan — het volkomen vernietigend, alles dat daarin is en zijn vee, met het scherp van het zwaard. 16 En u zult al het geplunderde in het midden van de straat verzamelen, en de stad en al het geplunderde volledig met vuur verbranden, voor יהוה uw Elohim. Het zal voor altijd opgehoopt en het zal niet ziet opnieuw worden gebouwd. 17 Dus geen van de vervloekte dingen zullen in uw hand blijven, opdat יהוה van de hevigheid van Zijn woede moge afkeren en u genade tonen, medeleven met u kan hebben en u vermenigvuldigen, precies zoals Hij aan uw vaders zwoor; 18 omdat u naar de stem van יהוה uw Elohim hebt geluisterd, om al Zijn geboden te houden die ik u vandaag beveel, om te blijven doen wat in de ogen van יהוה uw Elohim juist is.

Now let's list the parallels between the two cities:

- Both concern someone who set out to convince the people of their city... - **Bereshith 34:20** *And Hamor and Shechem his son came to the gate of their city, and spoke with the men of their city, saying...* - **Devarim 13:13** ‘Corrupt men have gone out from among you and enticed the inhabitants of their city, saying...
- Both describe a serious act that takes place in the city - **Bereshith 34:7** *And the sons of Jacob came in from the field when they heard it; and the men were grieved and very angry, because he had done a disgraceful thing in Israel by lying with Jacob's daughter, a thing which ought not to be done.* - **Devarim 13:14** “then you shall inquire, search out, and ask diligently. And if it is indeed true and certain that such an abomination was committed among you,
- In both cases, the people of the city are put to death by the sword for their abominations: - **Bereshith 34:25** ... *Simeon and Levi, Dinah's brothers, each took his sword and came boldly upon the city and killed all the males. 26 And they killed Hamor and Shechem his son with the edge of the sword... - **Devarim 13:15** “you shall surely strike the inhabitants of that city with the edge of the sword — utterly destroying it, all that is in it and its livestock, with the edge of the sword.*

Rav Bazak points out one obvious difference between the stories concerning the spoils. First, let's take a look at the conclusion of the brothers' mission to save Dina:

Nu laten we de parallelen tussen de twee steden opsommen:

- Allebei hebben het over het voorzien van iemand om de mensen van hun stad te overtuigen... - **Bereshith 34:20** *En Hamor en zijn zoon Shechem kwamen naar de poort van aan hun stad, en spraken met de mannen van hun Stad, zeggend...* - **Devarim 13:13** ‘Corrupte mensen zijn van u uitgegaan en hebben de inwoners van hun stad verleid zeggend: ...
- Allebei beschrijven een ernstige handeling die in de stad plaatsvindt - **Bereshith 34:7** *En de zonen van Jacob kwamen binnen uit het veld toen zij het hoorden; en de mannen waren diepbedroefd en zeer boos, omdat hij in Israël een beschamend ding had gedaan door met Jacobs dochter te liggen, een ding dat niet behoort te worden gedaan.* - **Devarim 13:14** dan zal u onderzoeken, uitzoeken en vol overgave vragen. En als het inderdaad waar en zeker is dat zulk een gruwel onder u werd begaan,
- In beide gevallen, worden de mensen van de stad ter dood gebracht met het zwaard voor hun gruwels: - **Bereshith 34:25**... *Simeon en Levi, de broers van Dinah, namen elk hun zwaard en kwamen doortastend naar de stad en doodden al de mannelijken. 26 En zij doodden Hamor en zijn zoon Shechem met het scherp van het zwaard...* - **Devarim 13:15** u zal zeker de inwoners van die stad met het scherp van het zwaard neerslaan – ze volkomen vernietigend, alles dat daarin is en zijn vee, met de scherpte van het zwaard.

Rav Bazak wijst op één duidelijk verschil tussen de verhalen betreffende het bederft. Laten we eerst, naar de conclusie kijken van de opdracht van de broers om Dina te redden:

Bereshith 34:25 Now it came to pass on the third day, when they were in pain, that two of the sons of Jacob, Simeon and Levi, Dinah's brothers, each took his sword and came boldly upon the city and killed all the males. 26 And they killed Hamor and Shechem his son with the edge of the sword, and took Dinah from Shechem's house, and went out.

The mission is completed, right? Dinah has been rescued and taken home. Yet, there is more to the story. Jacob's sons return to the city and help themselves to the plunder:

Bereshith 34:27 The sons of Jacob came upon the slain, and plundered the city, because their sister had been defiled. 28 They took their sheep, their oxen, and their donkeys, what was in the city and what was in the field, 29 and all their wealth. All their little ones and their wives they took captive; and they plundered even all that was in the houses.

Now read and contrast that with what happens with the condemned city of Devarim and note the warning:

Devarim 13:15 “you shall surely strike the inhabitants of that city with the edge of the sword — utterly destroying it, all that is in it and its livestock, with the edge of the sword. 16 “And you shall gather all its plunder into the middle of the street, and completely burn with fire the city and all its plunder, for יהוה your Elohim. It shall be a heap forever; it shall not be built again. 17 “So none of the accursed things shall remain in your hand, that יהוה may turn from the fierceness of His anger and show you mercy, have compassion on you and multiply you, just as He swore to your fathers

Putting to death all the inhabitants of a city was a very difficult mission. It has been observed that this sort of an act dulls the senses of a person's moral sensibilities. Hence the reason for יהוה's promise in the Torah...that “He will turn from the fierceness of His anger and show mercy, and have compassion” on the hearts of those who were asked to carry out this destruction. He will wipe away the moral damage caused by their acts of killing. The heart is the key here. The destruction in Devarim is to be performed purely as an act of obedience to “יהוה your Elohim” (Devarim 13:16). THERE IS TO BE NO PERSONAL GAIN in the mission.

So...now we are able to see the act of Jacob's sons in a new light. If, in יהוה's eyes, the killing of the residents of Shechem was justified, the plundering of the city was certainly NOT justified. Now it would be seen as outright murder done out of anger, along with satisfying their own personal interests. There is no promise of mercy for those who killed out of anger and greed.

Bereshith 34:25 Nu gebeurde het op de derde dag, toen zij pijn hadden, dat twee van de zonen van Jacob, Simeon en Levi, de broers van Dinah, namen elk hun zwaard en kwamen doortastend naar de stad en doodden al de mannelijken. 26 En zij doodden Hamor en zijn zoon Shechem met het scherp van het zwaard en namen Dinah uit het huis van Shechem, en gingen buiten.

De opdracht is voltooid, juist? Dinah werd gered en naar huis genomen. Maar toch is het verhaal langer. De zonen van Jacob keren naar de stad terug en gaan aan het plunderen:

Bereshith 34:27 De zonen van Jacob kwamen over de verslagenen en plunderden de stad, omdat hun zuster verontreinigd was geweest. 28 Zij namen hun schapen, hun ossen, en hun ezels, wat in de stad en wat in het veld was, 29 en al hun rijkdom. Al hun kleine kinderen en hun vrouwen namen zij gevangen; en zij plunderden zelfs alles wat in de huizen was.

Lees nu en stel dat tegenover wat met de veroordeelde stad van Devarim gebeurt en merk de waarschuwing op:

Devarim 13:15 u zult zeker de inwoners van die stad met de scherpte van het zwaard slaan — het volkomen vernietigend, alles dat daarin is en zijn vee, met de scherpte van het zwaard. 16 En u zult al het geplunderde in het midden van de straat verzamelen, en de stad en al het geplunderde volledig met vuur verbranden, voor יהוה uw Elohim. Het zal voor altijd een ophoping zijn; het zal niet herbouwd worden. 17 Dus niets van de verdoemde dingen zal in uw hand blijven, opdat יהוה moge omkeren van de wreedheid van Zijn woede en u genade betonen, medelijden met u hebben en u vermenigvuldigen, precies zoals Hij aan uw vaders zwoor

Het ter dood brengen van alle inwoners van een stad was een zeer moeilijke opdracht. Men heeft gemerkt dat dit soort van handeling de morele gevoeligheden van een persoon afstompt. Vandaar de reden voor יהוה's belofte in Thora... dat “Hij van de wreedheid van Zijn woede zal omkeren en genade tonen, en medeleven hebben” over de harten van hen die werden gevraagd om deze vernietiging uit te voeren. Hij zal de morele schade wegvegen die door hun vermoorden wordt veroorzaakt. Het hart is hier de sleutel. De vernietiging in Devarim moet enkel als een daad van gehoorzaamheid aan “יהוה uw Elohim” uitgevoerd (Devarim 13:16). ER MAG GEEN PERSOONLIJK AANWINST ZIJN in de opdracht.

Zo... nu zijn wij in staat om de daden van de zonen van Jacob in een ander licht te zien. Als, in יהוה's ogen, het vermoorden van de ingezetenen van Shechem gerechtvaardigd was, was het plunderen van de stad zeker NIET gerechtvaardigd. Nu zou het gezien worden als ronduit moord uit woede, samen met het bevredigen van hun persoonlijke belangen. Er is geen belofte van barmhartigheid voor hen die uit toorn en hebzucht doodden.

This also helps us to understand the rebuke given to the brothers at the end of Jacob's life:

Bereshith 49:5 *“Simeon and Levi are brothers; Instruments of cruelty are in their dwelling place. 6 Let not my soul enter their council; Let not my honor be united to their assembly; For in their anger they slew a man, And in their self-will they hamstrung an ox. 7 Cursed be their anger, for it is fierce; And their wrath, for it is cruel!...”*

Still we are left with the question as to why Jacob remained silent when he initially found out about Dinah's disgrace. And his response to his sons seems self-centered:

Bereshith 34:30 *Then Jacob said to Simeon and Levi, “You have troubled me by making me obnoxious among the inhabitants of the land, among the Canaanites and the Perizzites; and since I am few in number, they will gather themselves together against me and kill me. I shall be destroyed, my household and I.”*

Jacob encounters one trial after another. He had only recently prevailed in his wrestling match with the reward of receiving a new name. The following morning he had a successful meeting with his brother, Esau. That experience must have put him in the “peace” mode. Why was he facing another trial? What lesson had he not learned yet? Jacob is now fearful of the inhabitants of the land and that they might gather against him and kill him. Perhaps what he still had to recognize was the primary threat to him and his family....that of assimilation. We sometimes call it the “mixing of the seed”. The Torah will strictly forbid Israel's daughters to play the whore lest the entire people become polluted. Perhaps Simeon and Levi understood this danger, however they wrongly operated out of anger.

Vayikra/Leviticus 19:29 *‘ Do not prostitute your daughter, to cause her to be a harlot, lest the land fall into harlotry, and the land become full of wickedness.*

Devarim 22:21 *“then they shall bring out the young woman to the door of her father's house, and the men of her city shall stone her to death with stones, because she has done a disgraceful thing in Israel, to play the harlot in her father's house. So you shall put away the evil from among you.*

I would like to end with a look at the covenantal, birthright blessings from Abraham to Jacob. Abraham was promised that he would become the father of “goy” (גוי), that is a nation:

Bereshith 12:2 *I will make you a great nation (goy - גוי); I will bless you And make your name great; And you shall be a blessing.*

Dit helpt ons ook om de berisping te begrijpen die aan de broers aan het eind Jacob's leven wordt gegeven:

Bereshith 49:5 *Simeon en Levi zijn broers; instrumenten van wreedheid zijn in hun verblijfplaats. 6 Laat mijn ziel niet in hun beraadslaging gaan; laat mijn eer niet aan hun samenkomst verbonden zijn; Want in hun woede hebben zij een man gedood, en in hun eigenzinnigheid verlamden zij een os. 7 Vervloekt zij hun woede, want die is heftig; en hun toorn, want die is wreed! ...*

Wij blijven toch achter met de vraag zoals waarom Jacob in het begin stil bleef toen hij dat over de schande van Dinah te weten kwam. En zijn reactie op zijn zonen lijken op hemzelf gericht:

Bereshith 34:30 *Toen zei Jacob tot Simeon en Levi: “Jullie hebben me bang gemaakt door me onder de inwoners van het land, onder de Kanaänieten en Perizieten ongewenst te maken; en aangezien ik weinig talrijk ben, zullen zij zich verzamelen tegen mij en me doden. Ik zal vernietigd worden, mijn huishouden en ik.”*

Jacob komt de ene beproeving na de andere tegen. Hij had nog maar onlangs overwonnen in zijn worstelpartij met een nieuwe naam krijgen als beloning. De volgende ochtend had hij een succesvolle ontmoeting met zijn broer, Esau. Die ervaring moet hem in de “vrede” toestand hebben gebracht. Waarom kreeg hij met een nieuwe beproeving te maken? Welke les had hij nog niet geleerd? Jacob is nu bang voor de inwoners van het land en dat zij tegen hem zouden kunnen samenspannen en hem doden. Misschien moest hij nog de primaire bedreiging voor hem en zijn familie leren ziendie van assimilatie. Wij noemen het soms de “vermengen van het zaad”. De Thora zal de dochters van Israel strikt verbieden om de hoer te spelen opdat het hele volk niet verontreinigd zou worden. Misschien begrepen Simeon en Levi dit gevaar, maar zij traden vanuit woede verkeerdelijk op.

Vayikra/Leviticus 19:29 *Geef je dochter niet aan ontucht prijs, zodat zij een hoer wordt, opdat het land niet in hoerij valt, en het land met verdorvenheid wordt vervuld.*

Devarim 22:21 *Dan zullen zij de jonge vrouw buiten brengen, naar de deur van het huis van haar vader, en de mannen van aan haar stad zullen haar met stenen ter dood stenigen, omdat zij een beschamend ding in Israël heeft gedaan, om de hoer in het huis van haar vader te spelen. Zo zult u het kwaad onder u wegdoen.*

Ik zou willen eindigen met een blik op de verbonds-, eerstgeboorterecht zegeningen vanaf Abraham tot Jacob. Aan Abraham werd beloofd dat hij de vader van “goy” (גוי), zou worden, d.w.z. een natie:

Bereshith 12:2 *Ik zal tot u een grote natie (goy - גוי) maken; Ik zal u zegenen en uw naam groot maken; En u zal een zegen zijn.*

Later he is told that he will become the “father of many nations” (goyim - גוֹיִם). The covenant is also declared to be everlasting:

Bereshith 17:5 “No longer shall your name be called Abram, but your name shall be Abraham; for I have made you a father of many nations (goyim - גוֹיִם) 6” I will make you exceedingly fruitful; and I will make nations of you, and kings shall come from you. 7 “And I will establish My covenant between Me and you and your descendants after you in their generations, for an everlasting covenant, to be Elohim to you and your descendants after you.

The blessing is passed down to Isaac. In his blessing we also see the promise of the seed (Messiah) through whom all the nations of the earth would be blessed:

Bereshith 26:4 “And I will make your descendants multiply as the stars of heaven; I will give to your descendants all these lands; and in your seed all the nations (goyim - גוֹיִם) of the earth shall be blessed;

Initially, Jacob receives the covenantal blessing from his father, Isaac, when he left for Haran:

Bereshith 28:3 “May El Shaddai bless you, And make you fruitful and multiply you, That you may be an assembly of peoples (עֲבוּרִים קהל);

Jacob is told he will multiply and become a “kahal ammim” (קהל עַמִּים). “Kahal” (קהל) is commonly translated as “congregation”. Jacob is promised that he will become a “congregation of peoples”... a homogeneous group, united in purpose as opposed to a variety of nations.

Elohim makes an appearance to bless Jacob when he returns to the land:

Bereshith 35:11 Also Elohim said to him: “I am El Shaddai. Be fruitful and multiply; a nation (goy - גוֹי) and an assembly of nations (kahal goyim - קהל גוֹיִם) shall proceed from you, and kings shall come from your body.

Let’s summarize the birthright, covenantal blessings concerning descendants:

Abraham

- a great nation (goy - גוֹי) - *Bereshith 12:2*
- Father of many nations (goyim - גוֹיִם) - *Bereshith 17:5*

Isaac

- promise of the seed (points to Messiah) to bless all the nations (goyim - גוֹיִם) - *Bereshith 26:4*

Later wordt hem verteld dat hij de “vader van vele naties” (goyim - גוֹיִם) zal worden. Het verbond wordt ook eeuwig geldend verklaard:

Bereshith 17:5 Niet langer zal uw naam Abram worden genoemd, maar uw naam zal Abraham zijn; want Ik heb u tot een vader van vele naties (goyim - גוֹיִם) gemaakt. 6 Ik zal u bijzonder vruchtbaar maken; en Ik zal naties van u maken, en koningen zullen uit u voortkomen. 7 En Ik zal Mijn verbond tussen Mij en u tot stand brengen en uw nakomelingen na u in hun generaties, voor een eeuwige overeenkomst, om Elohim voor u en uw nakomelingen na u te zijn.

De zegen wordt doorgegeven aan Isaac. In zijn zegen zien wij ook de belofte van het zaad (Messiah) door wie alle naties van de aarde zouden worden gezegend:

Bereshith 26:4 En Ik zal uw nakomelingen vermenigvuldigen als de sterren van de hemel; Ik zal aan uw nakomelingen al deze landen geven; en in uw zaad zullen alle naties (goyim - גוֹיִם) van de aarde worden gezegend;

Aanvankelijk ontvangt Jacob de verbonds zegen van zijn vader, Isaac, toen hij naar Haran vertrok:

Bereshith 28:3 Moge El Shaddai u zegenen, en u vruchtbaar maken en u vermenigvuldigen, opdat u een gemeenschap van volkeren (עֲבוּרִים קהל) kunt zijn;

Jacob wordt verteld dat hij zal vermeerderen en een “kahal ammim” (קהל עַמִּים) worden. “Kahal” (קהל) wordt gewoonlijk met “gemeente” vertaald. Jacob wordt beloofd dat hij een “gemeenschap van volkeren” ... een homogene groep zal worden, verenigd in bedoeling als tegenhanger voor een verscheidenheid van naties.

Elohim verschijnt om Jacob te zegenen wanneer hij naar het land terugkeert:

Bereshith 35:11 Ook zei Elohim tot hem: “Ik ben El Shaddai. Wees vruchtbaar en vermenigvuldigt u; een natie (goy - גוֹי) en een vergadering van naties (kahal goyim - קהל גוֹיִם) zal van u uitgaan, en koningen zullen uit uw lichaam komen.

Laten we het eerstgeboorterecht, de verbonds zegens betreffende nakomelingen, samenvatten:

Abraham

- ’n grote natie (goy - גוֹי) - *Bereshith 12:2*
- Vader van vele naties (goyim - גוֹיִם) - *Bereshith 17:5*

Isaac

- belofte van het zaad (verwijst naar Messiah) om alle naties (goyim - גוֹיִם) te zegenen - *Bereshith 26:4*

Jacob

– an assembly of peoples (kahal ammim - קהל עמים) – Bereshith 28:3

– a nation (goy - גוי) and an assembly of nations (kahal goyim - קהל גוים) – Bereshith 35:11

Now concerning Jacob, what I want you to see is that this “kahal” is sometimes linked with the “nations” and sometimes linked with the “peoples”. And “kahal” designates an organized, religious body that has come together with purpose. Usually “kahal” is translated as “ekklesia” in the Greek Septuagint. Then in the Brit Chadashah, “ekklesia” is generally translated as “church”. I hope that helps you to better understand the prophecy given to Jacob. We could maybe expand on it a bit and say the prophecy included a “nation” and a “church of peoples” (from the nations). That is the definition of the “identity of Jacob”, also now known as “Israel”.

It has all been a process for Jacob. Only after purging his heart of sin, in the form of deceit, pride, idolatry, and selfishness was he able to experience intimacy with the Holy One of Israel at Beth El (House of El). The different aspects of his personality will be lived out through his sons. They will all indeed struggle with their own personal ascent to meet with the Almighty. But no matter what, the nation of Israel will live on. Its story is beset with trials and tribulations. But ultimately, prophecy indicates restoration. And our Torah parasha tells us of a “congregation of peoples” (kahal ammim - קהל עמים) from the nations (goyim - גוים) who will also seek out their identity as “Israel”. The struggle is part of the process. But we can learn from these stories and perhaps lessen the pain. Remember, Jacob was promised “truth” (Micah 7:20) and the “truth” led him to his “identity” as “Israel”.

Our Precious Heavenly Father:

Open our eyes, that we may see wondrous things from Your Torah. Psalm 119:18

Shabbat Shalom!
Ardelle

Jacob

- 'n gemeenschap van volkeren (kahal ammim - קהל עמים) - Bereshith 28:3

- 'n natie (goy - גוי) en een vergadering van naties (kahal goyim - קהל גוים) - Bereshith 35:11

Nu betreffende Jacob, wat ik zou willen dat u ziet is dat dit “kahal” soms met de “naties” verbonden is en soms met de “volkeren”. En “kahal” en wijst op een georganiseerd, godsdienstig lichaam dat doelgericht samenkwam. Gewoonlijk wordt in de Griekse Septuagint “kahal” vertaald als “ekklesia”. In de Brit Chadashah, is “ekklesia” dan over het algemeen vertaald als “kerk”. Ik hoop dat dit u helpt om de profetie die aan Jacob werd gegeven, beter te begrijpen. Wij konden daarover misschien een beetje uitweiden en zeggen dat de profetie een “natie” inhield en een “kerk van volkeren” (vanuit de naties). Dat is de definitie van de “identiteit van Jacob”, ook nu bekend als “Israël”.

Alles is voor Jacob een process geweest. Slechts na het zuiveren van zijn hart van zonde, in de vorm van misleiding, trots, afgoderij, en egoïsme was hij in staat de intimiteit met de Heilige Ene van Israël te ervaren bij Beth El (Huis van El). De verschillende aspecten van zijn persoonlijkheid zullen via zijn zonen worden beleefd. Zij zullen inderdaad allen met hun eigen persoonlijke helling worstelen om de Almachtige te ontmoeten. Maar hoe dan ook, de natie Israël zal blijven leven. Zijn verhaal is vol van beproevingen en verdrukkingen. Maar uiteindelijk, wijst profetie op herstel. En onze Thoraparasha vertelt ons van een “gemeenschap van volkeren” (kahal ammim - קהל עמים) vanuit de naties (goyim - גוים) die ook hun identiteit als “Israel” zullen opsporen. De strijd maakt deel uit van het proces. Maar wij kunnen van deze verhalen leren en misschien de pijn verminderen. Bedenk dat Jacob “waarheid” werd beloofd (Micah 7:20) en de “waarheid” leidde hem naar zijn “identiteit” als “Israel”.

Onze Dierbare Hemelse Vader:

Open onze ogen, opdat wij wonderbare dingen uit Uw Thora kunnen opmerken. Psalm 119:18

Shabbat Shalom!
Ardelle